

پیام رسانی دینی

ویژگی‌های مبلغان و نحوه‌ی

ارتباطات دینی و پیام‌آوری مذهبی

(مدظله)

حضرت آیت الله محمد رضا نگو نام

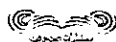
پیام‌رسانی دینی

(مد ظله العالی)

♦ حضرت آیت‌الله محمد رضا نکونام

سرشناسه: نکونام، محمد رضا، ۱۳۲۷.
عنوان و نام پدیدآور: پیام‌رسانی دینی / محمد رضا نکونام.
مشخصات نشر: اسلام‌شهر: انتشارات صبح فردا، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری: ۹۶ ص.
شابک: ۶۰ - ۶۴۳۵ - ۶۰۰ - ۹۷۸
وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا
موضوع: نکونام، محمد رضا، ۱۳۲۷ - - وعظ
موضوع: اسلام - - تبلیغات
موضوع: مدیحه و مدیحه‌سرایی اهل بیت (علیهم السلام)
موضوع: مداحان - - اخلاق حرفه‌ای
موضوع: واعظان - - اخلاق حرفه‌ای
رده‌بندی کنگره: ۱۱/۲-۱۳۹۱۶ پ ۷۷۷ بپ
رده‌بندی دیویی: ۲۹۷/۰۴۵
شماره کتاب‌شناسی ملی: ۲۹۳۱۷۹۵

ناشر: صبح فردا - محل چاپ: نقش گستر
نوبت چاپ: اول - تاریخ چاپ: ۱۳۹۲
شمارگان: ۳۰۰ - قیمت: ۴۰۰۰۰ ریال
تهران - اسلام‌شهر - نسیم‌شهر - وجیه‌آباد
دوازدهم تری - جواهرزاده - پلاک ۳۶
کد پستی: ۳۷۶۹۱۳۸۵۷۵
تلفن مرکز پخش: ۰۲۵ ۳۲۹۰۱۵۷۸
www.nekoonam.com
www.nekounam.ir
ISBN: 978 - 600 - 6435 - 60 - 2

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است

فهرست مطالب

پیش‌گفتار ۷

پیام اول:

سه مؤلفه‌ی پیام‌رسانی در قیام تبلیغی حضرت موسی علیه السلام ۱۱

پیام دوم:

موسیقی و رسالت تبلیغی رسانه‌ی ملی ۲۱

پیام سوم:

نقش مؤثر هنر در تبلیغ مانای دین ۴۵

پیام چهارم:

آسیب‌شناسی طرح هجرت ۶۱

پیام پنجم:

مرزبازی‌گری و طلبگی معنوی ۶۳

پیش‌گفتار

در طلوعی این کتاب، باید نخست نگاهی به فضای پیام‌رسانی دینی انداخت. در این عصر، جامعه‌ی مداحان نقش بسیار کارآمدی در پیام‌رسانی دینی دارند. نقشی که به دلیل نبود سیستم نظارتی قانون‌مند این جامعه را دچار آسیب‌هایی ساخته است؛ به گونه‌ای که دین اسلام و تشیع در حال حاضر همان‌طور که می‌تواند از ناحیه‌ی این جامعه حمایت شود، می‌شود یکی از بدترین ضربه‌ها و آسیب‌ها را از آن ببیند. این سخن شاید برای برخی گران آید. اما چنین شده است که جامعه با وجود مداحان به علوم حوزویات احساس نیاز ندارند و از معرفت دور افتاده‌اند و تنها احساس و شور خود را با شنیدن چند شعر برانگیخته می‌کنند و اشک یا خنده به پشتوانه‌ی معرفت و علم مستند نیست. متأسفانه حتی نظام اسلامی نیز به رونق کار مداحان دامن می‌زند و متوجه این آسیب و آفت آن‌ها نیست. البته نباید انصاف را از

دست داد که منابر بعضی حوزویان نیز به جای آن که درس گفتار باشد بسیار سطحی و دیگر حتی غیر اقناعی شده است. مردم نیز میان منبر چنین حوزویانی و شعرخوانی یا مرثیه خوانی مداحان مقایسه می کنند و طبیعی است که از آن ارضای احساسات بر می آید اما خردورزی و عقلانیت در گفته های برخی منبریان نیست و معنویتی نیز از آن نمی جوشد. برخی حوزویان، منبر را با سنن تاثیر اشتباه گرفته اند و به بازی گری و معرکه گیری بر روی منابر رو آورده اند. سطح سواد و علم جامعه نیز بالا رفته و مردم بر ساحل دریای اطلاعات و معلومات با استفاده از شبکه ی جهانی اینترنت نشسته اند. عالمی که نمی تواند سخنی نو برای مردم داشته باشد و تفسیری تازه از آیات یا برداشتی جدید و ظریف از روایات داشته باشد و در یکی از دانش های اسلامی که مورد نیاز مردم باشد تخصص کافی داشته باشد بآید به منبر رود. هرچند این نبایدها در زمانی که طلبه با هزار و یک مشکل مادی دست و پنجه نرم می کند، سزا نیست، اما منابر تکراری و کهنه به جای از دست رفتن خانواده ی طلبه، دین را آسیب می رساند و روحیه ی دین گریزی و حتی دین ستیزی دست می دهد. طلبه به جای آن که از کتابی غیرمستند مانند منتهی الامال، تاریخ بگوید، باید فلسفه ی تاریخ و تحلیل آن را بیان کند. شما اگر مدتی غذای تکراری مانند مرغ بخورید، بعد از مدتی از آن غذا زده می شوید؛

مردم ما نیز هر ماه رمضان یا محرم از مبلغان دینی مطالبی را می‌شنوند که گاه آن را ده‌ها بار شنیده‌اند. البته اگر کتابی نخوانده باشند و به سراغ سایت‌های اسلامی یا محتوایی تکراری نرفته باشند و تلویزیون ندیده باشند و به رادیو گوش فرا نداده باشند. نباید غفلت کرد که مداحی نیز خالی از آسیب نیست و آنان از هم‌دیگر نسخه‌برداری دارند و تکرار اشعار مداحان و حتی سبک‌های آنان نیز ملال‌آور شده و کم‌تر مداحی است که نوآوری داشته باشد و ابتلائی به تکرار مکررات فقط دامن‌گیر حوزویان نیست و گویی هر کسی که به حمزه‌ی دین وارد می‌شود به این بیماری دچار است.

روحانیت باید بتواند نقش رهبری خود برای مردم را حفظ نماید و آن را ارتقا دهد و گرنه در درازمدت با مشکلات بسیاری مواجه خواهد شد و دین از جایی که نباید، ضربه می‌پذیرد و روحانیت نیز تا نتواند در دل‌های مردم نفوذ کند و محبت آنان را به سوی خود جلب نماید و آنان به غذای روح و دل خود - که معرفت است - احساس نیاز نکنند و با اشتیاق برای فراگرفتن معرفت به اینان روی نیاورند، سِمَت رهبری مردم را ندارد و صرف حکومت بر آنان بدون همراهی دل ایشان، حکومتی ظاهری و صوری است که واقعیتی ندارد و با اظهار مخالفتی از هم فرو خواهد پاشید. قوام روحانیت به مغز متفکر و قدرت اجتهاد و

نوآوری آن است. خدا رحمت کند حضرت امام خمینی رحمته الله علیه را که مهم‌ترین عامل موفقیت ایشان به واسطه‌ی همان صفای معنوی و طهارت دل و قدرت و توان علمی که داشتند بود.

در این کتاب بر آن هستیم تا برخی بایسته‌ها و آسیب‌های تبلیغ دین را بیان داریم و شیوه‌ی پیام‌آوری مبلغان گران‌قدر دین را به محک نقد و به عبارارزش‌گذاریم تا بلکه تبلیغ دینی راه شایسته‌ی خود را بیابد و دست‌کم کاستی‌هایی را که از آن رنج می‌برد بشناسد. البته اصول و قواعد تبلیغ دین را در کتابی به نام «اصول و قواعد تبلیغ دینی» آورده‌ایم و در این جا نیز برخی نکات آن را توضیح داده‌ایم و این کتاب را می‌توان تکمله‌ی آن دانست.

و آخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین